

Нѣкѫде финландците си правятъ зеленчукови градини и въ самитѣ камъни — по голите скали. Нанасятъ съ кошници земя, торъ и правятъ лехички. И земя, и торъ, и вода за поливане мъкнатъ по височини и понѣкога става нужда да си служатъ съ стълби.

Финландецътъ не оставя и най-малкото парче земя неизползвано.

Разказватъ за единъ желѣзопжтенъ пазачъ, че се ухитрилъ и си направилъ зеленчукова градина между релсите на желѣзничния путь.

Така върху камъните сѫ си направили финландците ниви, ливади и градини, между камъните сѫ прокопали желѣзни пътища, върху камъни сѫ построили своите градове и села.

ПРОСВѢТЕНЪ ПОДЕМЪ У НАСЪ

Петъ месеца просвѣтна дейностъ на читалище „Развитие“, въ с. Мекишъ, Търновско. Това сѫ месеците ноемврий, декемврий, януарий, февруарий и мартъ — катагодишенъ просвѣтителенъ периодъ на Мекишкото читалище „Развитие“. Презъ учебната 1927.—28. година читалището особено добре го използува. Ръководено за пръвъ путь отъ председатель учитель и при секретарь-касиеръ и библиотекарь сѫщо учители (трима души отъ всичко петъ чл. настоятели), то не можеше да не развие една системна просвѣтна дейностъ.

Настоятелството откри народни четения, които ставаха въ училището вечеръ, та затова, по традиция, се нарекоха вечерно училище. Като едно начало и при единъ минимумъ отъ срѣдства, тия сказки за народа по необходимостъ трѣбаше да се изнесатъ изключително отъ мѣстни лектори.

На позива на читалищното настоятелство се отзоваха всички мѣстни учители, мѣстниятъ агрономъ и касиерътъ на кредитната кооперация. Предвидената материя бѣ разпределена между лекторите по изборъ и, разбира се, по компетентностъ. Всѣки лекторъ разви системно, въ завършени и закрѣглени единици, опредѣленъ цикълъ сказки.